

Scott Ritter: NATO řeší dilemma poté, co bývalé ukrajinské regiony odhlasovaly připojení k Rusku

- CZ24 News | 4. října 2022

USA/RUSKO: Moskva převrací scénář bloku a snaží se pohltit ztracená území Kyjeva, čímž přenáší boj na své území.

Tím, že NATO poskytlo Ukrajině vojenskou pomoc v hodnotě desítek miliard dolarů, vytvořilo dynamiku, která „měnila pravidla hry“ a měla Rusko vyvést z rovnováhy. Uskutečněním referend a jejich výsledky, v Chersonu, Záporoží, Doněcku a Lugansku Rusko zcela změnilo hru.

Starí Řekové hovořili o „*lemma*“ jako o logickém předpokladu, tedy o věci, která je samozřejmá. To kontrastovalo s dilematem neboli *dvojí premisou*, kdy se předkládala propozice buď, anebo. Římané tento pojem dále rozvíjeli a označovali „*dvojí premisu*“ jako *argumentum cornutum*, *rohový argument*, protože odpovědi na jeden argument je jedinec probodnut logikou druhého. Odtud pocházejí starověké kořeny moderního idiomu „*na rohy dilematu*“.

To je například konečný cíl manévrové války – umístit své síly tak, aby pro nepřítele nepředstavovaly žádnou dobrou možnost – pokud by reagoval na jednu naléhavou hrozbu, ocitl by se pod tlakem druhého.

Ruská vojenská operace, která probíhá na Ukrajině více než sedm měsíců, poskytla řadu příkladů, kdy byly vojenské síly obou stran konfrontovány se situací, která je donutila změnit preferovaný postup; ruská „*diverze*“ proti Kyjevu na počátku SMO zabránila Ukrajincům posílit své síly na východě Ukrajiny a nedávno ukončená ukrajinská protiofenzíva v Charkově donutila Rusy urychleně se stáhnout ze značné části dříve okupovaného ukrajinského území.

Oba uvedené příklady představovaly pro jednu stranu *lemma*, respektive jediný problém, který bylo třeba řešit. Ani jeden z nich však nedokázal postavit svého protivníka „*na rohy dilematu*“ a donutit ho k reakci, která by bez ohledu na zvolenou variantu vedla k impalmentu. Důvod je prostý – kompetentní vojenští velitelé se jen velmi zřídka nechají postavit před vojenský problém, na který neexistuje žádná schůdná odpověď. Zdá se, že válka je těžká práce a dilemata nepadají ze stromů.

Nebo ano? Od chvíle, kdy **Boris Johnston** v dubnu přiletěl do Kyjeva, aby přesvědčil ukrajinského prezidenta Vladimira **Zelenského** k odstoupení od mírových rozhovorů, které tehdy probíhaly s Ruskem v tureckém Istanbulu, zahájilo NATO program, jehož cílem je poskytnout Ukrajině vojenskou a finanční pomoc v hodnotě desítek miliard dolarů, včetně transferu moderních těžkých zbraní a využití zařízení na západní půdě, kde by mohly být cvičeny a organizovány desetitisíce ukrajinských

vojáků bez obav z ruské intervence.

Video mimo článek, ale v souvislosti

Účel, jenž stál za přísunem zbraní NATO na Ukrajinu, byl přímočarý. Umožnit Ukrajině nejen prodloužit konflikt, ale také podniknout útočné vojenské operace, jejichž cílem je vypudit Rusko z území, které Kyjev a jeho podporovatelé považují za okupované, včetně Donbasu a Krymu. Protiofenzíva v Charkově na začátku září zdůraznila vážné důsledky jednání NATO, i když vzhledem k značným ztrátám na životech a materiálu, které utrpěly útočící ukrajinské síly, bylo charkovské vítězství v podstatě Pyrhovo, jednalo se o vítězství ukrajinské, které donutilo Rusko k ústupu.

Přeměnou ukrajinské armády na armádu NATO, jejíž posádku tvořili Ukrajinci, změnil blok vedený USA ve skutečnosti charakter hry z prosté „speciální vojenské operace“ *Rusko versus Ukrajina* na boj „*Rusko versus kolektivní Západ*“, kde vojenské zdroje původně vyčleněné Moskvou na boj nyní již nestačí.

Výhoda, Ukrajiny/NATO.

Rusko však nepřijímalo akce měnící hru NATO v klidu. V reakci na novou realitu na Ukrajině se ruský prezident **Vladimír Putin** rozhodl, že v této nové hře, jejímž motorem je NATO, nestačí jen navýšit vojenské síly, ale je nutné zcela změnit celou strategii. Nejenže nařídil částečnou mobilizaci přibližně 300.000 ruských záložníků, aby posílili jednotky, které jsou v současné době nasazeny v SMO, ale **Putin** také schválil referenda na čtyřech územích, kde v současné době bojují ruské jednotky – v Chersonu a Záporoží (dříve okupované ukrajinské oblasti) a v Doněcku a Lugansku (bývalé ukrajinské oblasti, od roku 2014 de facto nezávislé). V těchto referendech byla občanům těchto čtyř území položena jednoduchá otázka: Přejete si stát se součástí Ruska?

Po pěti dnech hlasování byly výsledky ze všech čtyř území jasné – účastníci referend zcela drtivou většinou návrh schválili. Krátce poté byla tato území připojena k Ruské federaci. To, co bylo kdysi Ukrajinou, se nyní stalo Matkou Rusí.

Rusko nejen změnilo pravidla hry, ale zcela změnilo i hru samotnou. Místo toho, aby ukrajinské síly bojovaly proti ruským silám na území Ukrajiny, bude jakýkoli budoucí boj vedený Ukrajinou proti ruským silám, znamenat útok na samotnou ruskou zemi.

Co z toho vyplývá pro NATO? Vedení bloku dává od prvního dne jasně najevo, že neusiluje o přímou konfrontaci s Ruskem. Přestože jeho členové nalili na Ukrajinu za stovky miliard dolarů materiálu, aby pomohli obnovit její armádu a poskytli Ukrajině kritickou logistickou, zpravodajskou a komunikační podporu, opakovaně a vytrvale prohlašuje, že si nepřeje vést válku přímo s Ruskem a dává najevo, že by nejraději nechalo Ukrajince sloužit jako faktického zástupce NATO v odporu proti Moskvě.

Pokud jde o podporu Ukrajiny, NATO do toho šlo *naplno* jak ekonomicky, tak politicky, a to do té míry, že někteří jeho členové, kteří zbavili své vojenské struktury vybavení a materiálu, již nemají co poskytnout. Navzdory tomu všechny evropské ekonomické a politické elity nadále vyjadřují silnou podporu Ukrajině do budoucna.

Tato podpora však vycházela ze základního předpokladu, že poskytnutím této masivní podpory Ukrajině se **NATO přímo nezapojí** do konfliktu s Moskvou. Rusko však tím, že **změnilo bojiště** z toho, které se odehrává na ukrajinském území, na to, kde nyní **brání svou vlastní zemi**, obrátilo scénář.

NATO se po přehnaných závazcích vůči Ukrajině nyní ocitlo „na rohu dilematu„. Pokud bude pokračovat v poskytování masivní materiální a finanční podpory Ukrajině, stane se v podstatě **přímou stranou konfliktu**, což si nikdo v bloku nepřeje. Pokud však **od podpory** Ukrajiny **ustoupí**, budou různí západní političtí představitelé a instituce, které podporu Kyjeva učinily posvátnou povinností, považováni za ty, kteří nedodrželi své slovo.

Jak se NATO rozhodne postupovat, se teprve ukáže, ale vše nasvědčuje tomu, že to nebude způsobem, který by pokračoval ve zdvojnásobení podpory Ukrajiny bez ohledu na cokoli. Vlažný projev generálního tajemníka **Stoltenberga**, který odsoudil Rusko a zároveň neprojevil žádné nadšení pro „urychlenou žádost“ **Zelenského** o členství, svědčí o nepřiliš rozhodné povaze jeho podpory Kyjevu.

NATO nyní zjistí, že jeho úloha je oslabena důsledky ruské mobilizace a referenda. Až se za několik let budou psát dějiny tohoto konfliktu, bude rozhodnutí prezidenta **Putina** *mobilizovat ruské zálohy a zároveň pohltit území jižní a východní Ukrajiny do Ruské federace* sloužit jako jeden z předních příkladů moderní historie, jak postavit protivníka „na rohy dilematu„. Je více než pravděpodobné, že účinná neutralizace NATO touto akcí bude považována za bod obratu v konfliktu, který zpečetil osud Ukrajiny tváří v tvář nevyhnutelnému ruskému vítězství.

AUTOR: Scott Ritter

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ